

ЦУКРОВИЙ ДІАБЕТ У СОБАК

Калічак В., здобувач вищої освіти ступеня ОП «Ветеринарна медицина»

Науковий керівник – **Палюх Т.А.**, к. вет. н., доцент

Національний університет біоресурсів та природокористування України, м. Київ, Україна

Цукровий діабет у собак є серйозною ендокринною хворобою, яка вимагає уваги та компетентного лікування з боку лікаря ветеринарної медицини та власника тварини. Дослідження у цій сфері продовжують розширювати наші знання про етіологію, патогенез, методи діагностики та підходи до лікування цього захворювання.

Цукровий діабет у собак виникає внаслідок різних факторів, включаючи генетичну схильність, надмірне споживання вуглеводів, нестачу фізичної активності, а також інші фактори, які сприяють розвитку інсулінорезистентності та розладів у секреції інсуліну.

Розвиток цукрового діабету у собак пов'язаний зі зниженням продукції або дії інсуліну, що призводить до порушення обміну глюкози та розвитку гіперглікемії. Генетичні аномалії та вплив зовнішніх факторів можуть сприяти цьому процесу. [2]

Основні клінічні прояви цукрового діабету у собак включають поліурію, полідипсію, втрату ваги, слабкість, апатію та інші симптоми. Для діагностики застосовуються різні методи, включаючи клінічний огляд, аналіз крові на рівень глюкози та глікозильованого гемоглобіну, а також дослідження підшлункової залози за допомогою ультразвукової діагностики. [1]

Деякі люди з діабетом отримують інсулін шляхом ін'єкцій, а інші приймають пероральні препарати. Чи стосується це також собак?

Існує три типи діабету. При всіх типах порушена регуляція рівня глюкози в крові, але основний механізм захворювання відрізняється.

Діабет I типу (інсулінозалежний діабет) виникає в результаті повного або майже повного руйнування бета-клітин, що виділяють інсулін. Це найпоширеніший тип діабету у собак. Як впливає з назви, собаки з цим типом діабету потребують ін'єкцій інсуліну для підтримки стабільного рівня глюкози в крові. [4]

При діабеті 2 типу (інсулінонезалежний діабет) клітини, що виробляють інсулін, все ще існують, але кількість виробленого інсуліну недостатня, реакція на секрецію інсуліну млява, а тканини організму собаки відносно резистентні до інсуліну. Діабет 2 типу може виникнути у старих собак з ожирінням. Цей тип часто можна лікувати пероральними препаратами, які стимулюють інші функціонуючі клітини виробляти або секретувати достатню кількість інсуліну, щоб нормалізувати рівень глюкози в крові. На жаль, собаки погано реагують на ці пероральні препарати. [3]

Діабет 3 типу є результатом резистентності до інсуліну, спричиненої іншими гормонами, можливо, вагітністю або гормонсекретуючими пухлинами.

Дослідження у галузі ветеринарної медицини постійно розвиваються, і нові методи діагностики та лікування цукрового діабету у собак постійно вдосконалюються. Перспективи включають розробку нових препаратів інсуліну, використання технологій моніторингу рівня глюкози, а також поширення усвідомлення серед власників тварин про важливість профілактики та лікування цього захворювання. [5]

Отже цукровий діабет у собак є серйозною проблемою, яка вимагає інтегрованого підходу до діагностики, лікування та контролю. Правильна діагностика та ефективне лікування можуть значно поліпшити якість життя та тривалість життя тварини. Необхідно продовжувати дослідження у цій області та підтримувати свідомість власників тварин про важливість профілактики та лікування цукрового діабету у собак.

Бібліографічний список:

1. Девісон, Л.Дж., та Гертейдж, М.Е. (2004). Цукровий діабет у собак: чи можуть старі собаки навчити нас новим прийомам? Діабетична медицина, 21(5), 435-445.
2. Хоеніг, М. (2012). Порівняльні аспекти цукрового діабету у собак і котів. Молекулярна та клітинна ендокринологія, 368(1-2), 151-159.
3. Фракассі, Ф., та П'єтра, М. (2017). Моніторинг глюкози та інсулінова терапія у собак з цукровим діабетом: критична оцінка. Ветеринарні науки, 4(4), 53.
4. Фалл, Т., та Хамлін, Г.Г. (2016). Розуміння цукрового діабету у собак: нові уявлення про діабетогенез, недостатність β -клітин і опір до інсуліну. Ветеринарний журнал, 218, 1-7.
5. Кетчпоул, Б., та Кеннеді, Л.Дж. (2016). Цукровий діабет у собак: від фенотипу до генотипу. Журнал малих тварин, 57(8), 365-373.